

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale forhold
J.nr. 2014-2122
23. april 2014

Høringsnotat

Vedr. forslag til Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik (Midlertidig huslejhjælp)

1. Indledning

Udkast til lovforslaget blev den 26. marts 2014 sendt i ekstern høring med svarfrist den 9. april kl. 10.00.

Det bemærkes, at lovforslaget er ændret ift. det udkast, der blev sendt i høring da ordningen efter politisk ønske er gjort midlertidig. Der er derfor indsat en revisionsbestemmelse i lovforslaget.

Lovforslaget blev sendt i høring hos: Ankestyrelsen, Boligselskabernes Landsforening, Danmarks lejerforeninger, Danske Advokater, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Det Centrale Handicapråd, Ejendomsforeningen Danmark, Foreningen af danske skatteankenævns, Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark, Huslejenævns- og Beboerklagenævnsforeningen, KL, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Rådet for Socialt Udsatte, SAND, Udbetaling Danmark og Ungdomsboligrådet.

Lovforslaget har endvidere været optaget på høringsportalen.

Der er modtaget høringssvar fra: Ankestyrelsen, Dansk Socialrådgiverforening (DS), Danske Handicaporganisationer (DH), Danmarks Lejerforening, Handicapkonsulent Gitte Madsen, Københavns Kommune, KL, Lejernes Landsorganisation (LLO), Rådet for Socialt Udsatte, SAND og Udbetaling Danmark.

2. Generelt

Der er i høringssvarene bred enighed om, at det er positivt, at der søges løsninger for unge, som er i risiko for hjemløshed. Samtidig udtrykkes der bekymring for kontanthjælpsreformens virkning for netop denne gruppe, hvor lovforslaget ikke vurderes at være tilstrækkeligt for at løse problemet.

I **SAND** undrer man sig over, at lovforslaget først fremsættes nu.

SAND og **LLO** anfører, at kommunerne/regeringen bør tilvejebringe flere billige og hensigtsmæssige boliger. Ligeledes gør **KL** opmærksom på, at lovforslaget kun delvis løser udfordringerne med mange udsættelser, og at lovforslaget ikke løser udfordringerne med at finde tilstrækkeligt med billige boliger.

Der efterlyses generelt redskaber til en mere permanent løsning på problemet med lave ydelser og manglende billige boliger, bl.a. af **Københavns Kommune**, som også peger på alternative løsninger, som fx ændring af boligstøttereglerne eller at give uddannelsesparate mulighed for at få en ungdomsbolig.

SAND foreslår endvidere, at kommunerne motiveres til at tilbyde de unge gældsvejledning. På samme måde som med billige boliger eksisterer sådanne tilbud kun i meget beskedent omfang.

Kommentar:

Som det fremgår af lovforslaget blev det i forbindelse med finanslovsforhandlingerne for 2014 besluttet, at den konkrete udmøntning af midlerne skulle aftales senere. De politiske forhandlinger er først endeligt afsluttede i foråret. Det har derfor ikke været muligt at fremsætte lovforslaget tidligere.

Kontanthjælpsreformens formål er bl.a. at få flere – særligt unge – i uddannelse og beskæftigelse. Det er derfor vigtigt at sikre, at de unges boligsituation ikke kommer til at optræde som en hindring herfor. Formålet med aftalen om midlertidig huslejhjælp er således at hjælpe de unge til at fastholde fokus på at komme i uddannelse eller job.

I forbindelse med evalueringen, vil ordningen blive vurderet på ny med henblik på en eventuel videreførsel eller justering af reglerne.

Herudover bemærkes det, at Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold siden 2008 har støttet etableringen af frivillige gældsrådgivninger. Som en del af satspuljeaftalen på socialområdet blev der i 2011 afsat 40 mio. kr. til etablering af nye og evt. videreførelse af eksisterende gældsrådgivninger i perioden 1. juli 2012 til 30. juni 2016.

3. Præciseringer

3.1. Udsat boligsituation

DH, DS, KL og Københavns Kommune efterlyser en præcisering af, hvad der forstås ved en udsat boligsituation med henblik på en ensartet vurdering af behovet for hjælp.

Københavns Kommune mener, at det er vanskeligt at identificere tidspunktet, hvor en ung alene er i en udsat boligsituation - men endnu ikke truet af udsættelse - og ønsker desuden afklaret, om hjælpen kan gives til unge uden en aktuell bolig.

DS mener, at det bør præciseres, hvornår det er muligt at udbetale hjælp til borgere, som ikke har huslejerestancer.

Ankestyrelsen foreslår, at det kommer til at fremgå, hvordan unge forældrepar skal vurderes med hensyn til individuel eller fælles situation, og **KL** ønsker præciseret, om unge enlige forældre også er omfattet.

Handicapkonsulent Gitte Madsen gør opmærksom på de situationer, hvor personer, som modtager uddannelseshjælp, ikke betragtes som forsørgere, når barnet primært bor hos den anden forælder.

Kommentar:

Kommunen skal foretage en konkret vurdering af, om borgeren er i en udsat boligsituation. I bemærkningerne til lovforslaget kap. 2.1.2. nævnes eksempler på, hvornår en borger kan være i en udsat boligsituation. Det fremgår således, at: "Det kan f.eks. være sårbare unge, som ikke har boligmæssige alternativer, er i risiko for hjemløshed, eller som har vanskeligheder ved at finde eller fastholde en bolig, som de har råd til at betale, samt unge forældrepar, der har et begrænset rådighedsbeløb som følge af høje boligudgifter."

Opremsningen er ikke udtømmende og andre unge - som f.eks. enlige forældre i en udsat boligsituation - vil også kunne ydes hjælp efter bestemmelsen. For så vidt angår unge forældrepar skal der foretages en samlet vurdering af familiens økonomiske situation. Det gælder også unge, der er omfattet af reglerne om gensidig forsørgerpligt som følge af kontanthjælpsreformen. Dette vil blive præciseret i lovforslagets bemærkninger.

Hjælpen kan efter behov også ydes til unge uden en aktuel bolig, hvis hjælpen er afgørende for at undgå hjemløshed og bidrage til, at den unge holder fokus på uddannelse eller job, og hvis den unge ikke har mulighed for at flytte til eller blive anvist en bolig, som den unge har mulighed for at betale. Dette vil blive præciseret i lovforslagets bemærkninger.

3.2. Lejer

KL opfordrer til, at begrebet lejer præciseres. Herunder ønsker **KL**, at der tages stilling til, om f.eks. ulovlig fremleje eller ulovligt lejemål er omfattet.

KL gør også opmærksom på, at når hjælpen begrænses til kun at omfatte huslejhjælp, så afskæres grupper af unge, som har egen bolig, fra at få hjælp til boligudgiften.

Kommentar:

Lovforslaget er et led i udmøntningen af finanslovsaftalen for 2014. Partierne bag aftalen er enige om, at hjælpen skal ydes til unge, som bor til leje.

Lovforsaget giver kommunen mulighed for at yde hjælp til huslejen uanset, hvilken form for lejebolig den unge har. Kommunen kan yde tilskuddet, uanset om lejeboligen er lovlig i henhold til anden lovgivning, herunder byggelovgivningen. Huslejhjælpen kan også ydes, selvom lejemålet ikke er godkendt til beboelse i henhold til byggelovgivningen, hvis den unge rent faktisk bor der. Dette svarer til de gældende regler for boligstøtte, hvor støtten kan udbetales uanset om boligen er lovlig i henhold til anden lovgivning.

3.3. Boligmæssige alternativer

Københavns Kommune efterlyser en fortolkning af begrebet "boligmæssige alternativer". Kommunen anfører, at for mange unge vil det reelle alternativ være at forlade storbyen, på grund af det store pres på boligmarkedet, og flytte

til en forstad eller til en mindre kommune, også selv om de ikke har lyst til at fraflytte storbyen.

Københavns Kommune og **KL** ønsker det præciseret, om kommunerne må henvise den unge til en bolig udenfor kommunegrænsen.

Kommentar:

Lovforslaget regulerer alene kommunernes mulighed for at yde hjælp til huslejeudgifter. Lovforslaget ændrer ikke ved de gældende regler for kommunernes boliganvisning.

3.4. Forebyggelse

Københavns Kommune ønsker afklaret, om bemærkningernes krav om, at ydelserne skal være forebyggende, betyder, at der i tilfælde, hvor der ikke er udsigt til bedring af den unges økonomi indenfor 6 måneder, ikke kan bevilges en ydelse.

Kommentar:

Den foreslåede bestemmelse i aktivlovens § 81 b har et forebyggende sigte med henblik på at forebygge hjemløshed. Unge, der modtager hjælp til forsørgelse efter aktivlovens regler, skal have den rette hjælp til at komme i uddannelse og beskæftigelse. Det vil imidlertid være vanskeligt præcist at forudse udviklingen i den unges økonomiske eller boligmæssige situation 6 måneder frem. Kommunens vurdering skal derfor tage udgangspunkt i den unges aktuelle økonomiske og boligmæssige situation.

4. Beløbsgrænsen

DS mener, at den foreslåede grænse for hjælp på 3.000 kr. er meget høj set i lyset af de lave ydelser, der blev indført med kontanthjælpsreformen, og i forhold til de udgifter, som en modtager af uddannelseshjælp må forventes at afholde udover huslejen.

Københavns Kommune bemærker, at huslejegrænsen på ca. 3.000 kr. ikke er indskrevet direkte i lovteksten. Kommunen ønsker det afklaret, om kommunen dermed er udelukket fra at foretage en individuel vurdering af den unges økonomi og f.eks. inddrage udgifter til gæld mv. før ydelsens størrelse fastsættes.

Herudover ønsker både **KL** og **Københavns Kommune** fastsat, hvordan huslejegrænsen reguleres.

Kommentar:

Det er lagt til grund ved udmøntningen af den politiske aftale og i de økonomiske forudsætninger for ordningen, at der ikke kan ydes midlertidig husleje-hjælp, hvis den unge har en relativt billig husleje. I lovforslagets bemærkninger er dette vurderet til at være ca. 3.000 kr.

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, er beløbet ikke en absolut grænse, og beløbet reguleres ikke. Kommunen skal foretage et konkret skøn i

forhold til huslejeniveauet i den pågældende kommune og sikre et ensartet udgangspunkt for behandlingen af ansøgninger om midlertidig huslejhjælp.

Når kommunen vurderer størrelsen på huslejhjælpen, skal der foretages en konkret og individuel vurdering ud fra den unges økonomi og forhold i øvrigt.

5. Midlertidig hjælp i 6 måneder

DH, DS, Lejernes LO og **SAND** er uforstående overfor, at hjælpen er tidsbegrænset til 6 måneder, selv om den unge fortsat er i en udsat boligsituation. Hjælpen bør kunne ydes, indtil borger og kommune i fællesskab har fundet en løsning. **SAND** mener desuden, at der bør være mulighed for at kunne bevare en mindre opsparing til brug for uddannelse.

Københavns Kommune ønsker afklaret, om en borger, som har modtaget støtte i 6 måneder efter § 81b, efterfølgende kan bevilges støtte efter aktivlovens § 81 og § 81a, hvis vedkommende efterfølgende bliver udsættelsestruet, når ydelsen efter § 81b ophører, og **Ankestyrelsen** foreslår ligeledes en præcisering heraf i lovforslagets bemærkninger.

Kommentar:

Det er forudsat i den indgåede aftale og i de økonomiske beregninger, at hjælpen kun kan ydes i op til 6 måneder med henblik på at fastholde fokus på at finde en mere varig løsning i forhold til bolig, job eller uddannelse. Hvis der efter de 6 måneder ikke er fundet en løsning, og den unge er udsættelsestruet, har kommunen efter gældende praksis mulighed for at yde hjælp efter aktivlovens §§ 81 og 81 a. Dette vil blive præciseret i lovforslagets bemærkninger.

6. Rimelige huslejudgifter

Københavns Kommune og **KL** bemærker, at det på intet tidspunkt i lovforslaget er anført, at den unges huslejudgifter skal være rimelige, hvilket er en betingelse for ydelser efter § 81a til udsættelsestruede lejere.

Københavns Kommune og **KL** foreslår, at denne betingelse på tilsvarende vis indføres i den foreslåede § 81b, idet kommunen vurderer, at der vil kunne komme ansøgninger om hjælp fra unge, der på grund af udfordringerne med at finde billige boliger, er flyttet ind i en bolig, som er åbenlyst for dyr. Såfremt der ikke indsættes vilkår om rimelig husleje, ønskes det afklaret, hvor dyr en bolig, der skal kunne bevilges støtte til.

Det ønskes også afklaret, om en ung, der bevidst flytter ind i en bolig, som vedkommende ikke har råd til, er i målgruppen for hjælp efter § 81b.

Kommentar:

Forslaget skal hjælpe unge lejere, som ikke umiddelbart kan flytte til en billig bolig. Man risikerer, at formålet med bestemmelsen fortabes, hvis hjælpen betinges af, at huslejen er rimelig.

Hvis den unge har udvist uforsvarlig økonomi ved fx at flytte ind i en bolig, som er åbenlyst for dyr, er der mulighed for at yde hjælpen med krav om tilbagebetaling, jf. § 93 i lov om aktiv socialpolitik.

7. Passende bolig/særlige boligbehov

DH bemærker, at der i lovforslagets bemærkninger anvendes formuleringen ”passende bolig”. DH foreslår, at denne formulering skrives ind i loven, og at det i bemærkningerne angives, at eventuelle særlige boligbehov skal indgå i vurderingen af, om det er muligt at flytte til en anden bolig, da det fx ikke altid er muligt for personer med handicap at flytte til anden bolig.

Udbetaling Danmark bemærker, at det af lovforslaget fremgår, at hjælp efter den foreslåede § 81 b er subsidær i forhold til andre ydelser herunder ydelser efter lov om individuel boligstøtte. Udbetaling Danmark forudsætter i den forbindelse, at den foreslåede ydelse herunder vil være subsidær i forhold til den ydelse, som efter en konkret individuel vurdering kan bevilliges efter lov om individuel boligstøtte § 14, stk. 6.

Bestemmelsen omfatter personer, som anvises en speciel boligtype på grund af fysisk eller psykisk funktionsevnenedsættelse. Udbetaling Danmark anfører, at det ud fra lovforslagets formulering ikke kan udelukkes, at der kan forekomme et sammenfald mellem de to målgrupper.

Kommentar:

Formuleringen ”passende bolig” anvendes direkte i lovtekstens stk. 1, 2. pkt., om at kommunen kan betinge hjælpen af, at personen indgår en administrationsaftale, medvirker til fastsættelse af en plan for flytning til en mere passende bolig eller deltager i gældsrådgivning el. lign. Formuleringen svarer til formuleringen i aktivlovens § 81 a.

Der henvises i øvrigt til bemærkningen fra Udbetaling Danmark, herunder at hjælpen efter aktivlovens kapitel 10 er subsidær hjælp efter boligstøttelovgivningen.

Der er således efter lov om individuel boligstøtte taget højde for boligydelsens størrelse i forbindelse med boligstøtte til personer, som anvises boliger på grund af særlige behov. Desuden kan kommunen efter § 81 b tage den unges eventuelle særlige behov i betragtning i forbindelse med vurderingen af, hvorvidt personen har mulighed for at flytte til eller blive anvist en bolig med en lavere husleje.

8. Ressourceforløbsydelse

DH er forundret over, at personer, som modtager ressourceforløbsydelse, ikke er omfattet af muligheden for midlertidig hjælp til husleje. DH anfører, at netop borgere, som kan få bevilget ressourceforløbsydelse, vil

have komplekse problemer ud over ledighed og skal samtidig leve på et meget lavt forsørgelsesgrundlag. Desuden fremgår det af bemærkningerne om ressourceforløb i lovforslaget til reform af fleksjob og førtidspension, at borgere i ressourceforløb har ret til en helhedsorienteret indsats inden for beskæftigelses-, uddannelses-, sundheds- og socialområdet, herunder hjælp til boligproblemer. Denne gruppe bør derfor medtages i personkredsen, som kan modtage hjælp efter aktivlovens § 81 b.

Kommentar:

Lovforslaget er målrettet de unge, som modtager de særlige ungesatser efter lov om aktiv socialpolitik. Personer, som er omfattet af reglerne om ressourceforløbsydelse, modtager generelt en højere ydelse og har mulighed for at modtage særlig støtte efter lov om aktiv socialpolitik, hvis de opfylder betingelserne for at modtage uddannelses- eller kontanthjælp.

9. Administrationsordning

KL anfører, at § 90 i lov om aktiv socialpolitik er tilstrækkeligt hjemmel til at træffe beslutning om en administrationsordning, og at det derfor ikke er nødvendigt at nævne muligheden for krav om administrationsordning i § 81 b. Herudover anfører **KL**, at der ikke er hjemmel i loven til en administrationsaf-tale, men alene til en administrationsordning.

Kommentar:

Det bemærkes, at "administrationsaftale" skal forstås som f.eks. en administrationsordning, og således vil kunne indgås med hjemmel i § 90 i lov om aktiv socialpolitik. Formuleringen svarer til formuleringen i aktivlovens § 81 a.

Huslejhjælpen kan betinges af en administrationsaftale/-ordning i forhold til selve huslejhjælpen, men også i forhold til andre ydelser, givet efter lov om aktiv socialpolitik eller anden lovgivning. Derfor nævnes muligheden særskilt i § 81 b.

10. Sanktionsramte

Danmarks Lejerforening mener, at midlertidig huslejhjælp også bør kunne ydes til hjemløse, der er ramt af sanktioner.

SAND bemærker også, at unge, som bliver ramt af sanktionering, efter lovforslaget ikke vil kunne opnå huslejhjælp.

SAND anfører, at der her er tale om den allermest udsætningstruede gruppe, og at mange sanktioneringer viser sig efter klage at blive kendt ugyldige. Derfor bør klage i de mest oplagte sager have opsættende virkning, så unødvendige udsættelser undgås.

Kommentar:

Lovforslagets bemærkninger om hjælp til sanktionerede svarer til reglerne for hjælp til udsættelsestruede lejere i aktivlovens § 81 a, hvoraf det ligeledes fremgår, at hjælpen ikke kan anvendes til direkte at kompensere for økonomiske sanktioner. Det bemærkes hertil, at man med lovforslaget ikke ønsker at

ophæve virkningen af sanktioner, som er givet vedrørende forsørgelsesgrundlaget.

11. Ansøgning og tilkendelse

Både **DS** og **SAND** bemærker, at det af lovforslaget fremgår, at det er frivilligt og ikke en forpligtelse for kommunerne at stille den midlertidige huslejhjælp til rådighed. Både **DS** og **SAND** mener, at der skal være tale om et retskrav for de relevante borgere.

KL anfører, at det økonomiske ansvar ikke følger beslutningskompetencen, da de læser bestemmelsen om hjælp som en ret til hjælp.

SAND anfører, at det ikke skal være den unge selv, der skal henvende sig til forvaltningen, og at initiativpligten bør lægges hos kommunen, idet der er tale om de svageste og allermost udsættelsestruede borgere.

Københavns Kommune bemærker, at kommunen ikke kan foretage sagsbehandling i forhold til den foreslåede bestemmelse uden ansøgning fra den unge selv. I forhold til de udsættelses-forebyggende bestemmelser, tager kommunen kontakt til alle, der varsles udsat. Denne borgergruppe bliver dermed gjort opmærksom på de eksisterende støttebestemmelser.

Kommentar:

Hjælp efter den sociale lovgivning ydes som altovervejende hovedregel efter ansøgning fra borgeren. Herudover har kommunerne pligt til at behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning, herunder også rådgivning og vejledning. Dette følger af retssikkerhedslovens almindelige bestemmelser herom.

Kommunen skal ved hver enkelt ansøgning foretage en vurdering af, om den unge er i en udsat boligsituation, som vanskeliggør, at vedkommende kommer i uddannelse eller beskæftigelse. Kommunen skal således foretage en konkret vurdering af, om borgerens boligforhold, økonomi og forhold i øvrigt giver anledning til at yde hjælpen, og der er derfor ikke tale om et retskrav for de unge i målgruppen til at få hjælp til huslejudgifter eller til at få hjælp af en bestemt størrelse.

Hjælpen skal ifølge den politiske aftale og ligesom hjælp efter § 81 a afholdes af den kommune, som yder hjælpen. Beslutningskompetencen og det økonomiske ansvar følges derved ad.

12. Økonomi

DS frygter, at behovet for hjælp efter aktivlovens § 81 b i 2015 vil vise sig større end de 2.000 personer, som de økonomiske beregninger er foretaget på baggrund af. Dette skal bl.a. ses i lyset af, at antallet af personer omfattet af kontanthjælpsreformen er stigende bl.a. som følge af nedgang i tilgang til førtidspension. Derfor mener **DS**, at udviklingen og behovet bør følges meget tæt, sådan at man kan være parat til at kunne justere lovgivningen, hvis der skulle vise sig et behov herfor.

Københavns Kommune ønsker angivet, hvordan ministeriet er kommet frem til skønnet om en målgruppe på 2.000 personer på landsplan. Københavns Kommune anfører i den forbindelse, at problematikken med unge i en udsat boligsituation formentlig er større i København end i landets øvrige kommuner, hvorfor det kan være hensigtsmæssigt at fordele midlerne efter problemstillingens omfang. Herudover kan det være hensigtsmæssigt at se på, om de afsatte midler til bloktilskud faktisk er tilstrækkelige, når der på landsplan alene er afsat midler til støtte til 2.000 borgere via bloktilskuddet.

Københavns Kommune antager, at tilskuddet fordeles ligeligt på de 98 kommuner, når det fordeles som bloktilskud. Dermed er der ikke sikkerhed for, at Københavns Kommunes faktiske udgifter reelt vil blive dækket af tilskuddet.

Når hjælpen bl.a. skal være begrundet i, at der ikke kan findes anden bolig, finder Københavns Kommune, at fordelingen af bloktilskuddet bør afspejle en sådan boligmangel og forskel i huslejepriser. Kommunen foreslår, at fordelingen f.eks. tager udgangspunkt i antallet af unge hjemløse i den enkelte kommune eller i fordelingen af unge modtagere af kontanthjælp, uddannelseshjælp og revalideringsydelse i forhold til antallet af boliger i relevant prisklasse.

Både **DH, Rådet for socialt udsatte** og **SAND** finder det uhensigtsmæssigt, at finansieringen skal ske gennem bloktilskud, da kommunerne på den måde får et økonomisk incitament til ikke at yde hjælpen.

KL forslår, at ydelsen finansieres på samme vis som særlig støtte efter § 34 i lov om aktiv socialpolitik.

Kommentar:

Gruppen af kontanthjælpsmodtagere under 30 år omfatter cirka 56.000 helårspersoner (2013). Det skønnes, at der i denne gruppe vil være mange, der ikke har et behov for den midlertidige huslejhjælp, fx fordi de allerede har et sted at bo med relativt lave huslejudgifter (hjemme- eller samboende, lejet værelse osv.), eller som er tilstrækkeligt hjulpet fx efter reglerne om boligstøtte. Desuden indsnævres målgruppen som følge af, at der skal være tale om personer, som befinder sig i en udsat situation, hvor forholdene omkring boligen gør det vanskeligere for borgeren at holde fokus på uddannelse eller beskæftigelse.

Ministeriet for Børn, Ligestilling, Integration og Sociale Forhold har på baggrund heraf vurderet, at omkring 2.000 personer årligt vil være i målgruppen for at få behov for hjælp i en periode (max 6 mdr.), og dette er lagt til grund for skønnet over de økonomiske konsekvenser. Dette svarer til knap 1.000 helårsmodtagere.

Det er som led i de politiske forhandlinger besluttet, at kommunerne fuldt ud afholder udgifterne, som de efter de gældende regler skal kompenseres for via en DUT-forhandling og en efterfølgende justering af de generelle bloktilskud. Henset til, at det er kommunerne, der har ansvaret for, at der lokalt findes et passende udbud af egnede boliger til kommunens borgere, er det hensigtsmæs-

sigt at det er kommunerne, der finansierer udgifterne – således at ansvaret og økonomiske forpligtigelser følges ad.

Endelig bemærkes det, at ordningen skal evalueres i 2017, og at ministeriet vil følge udviklingen i den kommunale hjælp efter aktivlovens § 81 b.

13. Administration

Både **Københavns Kommune** og **KL** konstaterer, at de mange forskellige ydelser efter bl.a. boligstøttelovgivningen, serviceloven og aktivloven medfører en stor administrative belastning for kommunerne. Der bør derfor afsættes tilstrækkelige midler til administration af ordningen.

Københavns Kommune bemærker i øvrigt, at det kan være administrativt problematisk for boligorganisationerne eventuelt at skulle modtage dele af huslejen fra flere forskellige parter.

Kommentar:

De administrative udgifter for kommunerne fastsættes i forbindelse med DUT-forhandlingen af lovforslaget.